

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma:

Kfv.V.35.038/2023/2.

A tanács tagjai:

Dr. Darák Péter a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett előadó

bíró

Dr. Márton Gizella bíró

Dr. Demjén Péter bíró

Dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Erdei Zoltán ügyvéd (cím2)

Az alperes:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Fellebbviteli Igazgatósága (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Dweik Ádám kamarai

jogtanácsos (cím4).

A per tárgya:

adóügyben hozott közigazgatási

határozat megtámadása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes, 19. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Szegedi Törvényszék 2022. november 29. napján kelt 101.K.700.718/2022/17. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes keresete folytán eljáró Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. április 30. napján kelt 43.K.27.869/2018/17. számú ítéletével a felperes terhére 2015. január 1. – 2016. április 30. közötti időszakra általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) adónemben tett, a felperes és a számlakibocsátó társaságok kapcsán fiktív számlázásra vonatkozó megállapításokat tartalmazó első- és másodfokú adóhatósági határozatokat megsemmisítette és új eljárás lefolytatását rendelte el. Előírta az iránymutatásban többek között, hogy „a megismételt eljárásban az adóhatóságnak a rendelkezésre álló bizonyítékokat újra kell értékelnie és elemeznie; a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az adóhatóságnak tételes indokolási kötelezettsége teljesítésével állást kell foglalnia a felperes tudattartalmának, csalárd magatartásának, adókijátszásban való részvételének kérdéseiről.”

[2] Az elsőfokú adóhatóság a megismételt eljárásban 2020. október 27. napján kelt 5231281270 iktatószámú határozatával egyebek között a felperes terhére 266.156.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetest tárt fel, az adóbírság mértékét 532.312.000 Ft, a késedelmi pótlékot pedig 8.488.000 Ft összegben határozta meg. A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperes 2460391418 iktatószámú határozatával a megismételt eljárásban hozott elsőfokú határozatot megsemmisítette és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

[3] Az elsőfokú adóhatóság az új megismételt eljárásban hozott 8156680551 iktatószámú határozatával a felperes terhére 266.543.000 adókülönbözetest, javára 387.000 Ft adókülönbözetest, mindösszesen 266.156.000 Ft adóhiányt, valamint 532.312.000 Ft adóbírságot és 8.488.000 Ft késedelmi pótlékot állapított meg. A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperes a 2022. április 19. napján kelt 6766862905 (alperesi védírat szerint helyesen 6454528876) iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[4] Az adóhatóság a levonható áfa körében a felperes egyéb1 Kft., egyéb2 Kft. és egyéb3 Kft. beszállítóktól műanyaggranulátum értékesítéséről befogadott számlákra alapított áfalevonási jogát, tartalmilag hiteles számla hiányában megtagadta, a levonható adó összegét csökkentette. Indokolása szerint a kifogásolt számlák adókijátszásra irányuló számlázási láncolatból származnak. A számlázási láncolat kialakításának célja az adólevonási jog megteremtése volt, amelynek révén a felperes a közvetlen beszállítók elé beiktatott, valós gazdasági céllal nem rendelkező közvetett beszállítók alkalmazásával a Közösség területéről beszerzett áruk értékesítését terhelő áfa megfizetését elkerülte. Az adóhatóság a tényállást a Kúria 5/2016. (IX.26.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) 3. esetkörének megfelelően értékelte és megállapította, hogy a gazdasági események megvalósultak, azonban az abban részt vevő társaságok visszaélésszerű magatartása következtében a számlákra a felperes, mint a számlázási láncolatok kialakításának aktív résztvevője, adólevonási jogot nem alapíthat.

[5] A felperes az adóhatósági határozatok megtámadása iránt közigazgatási pert indított, az elsőfokú bíróság a 101.K.700.718/2022/17. számú jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[6] Az elsőfokú bíróság vizsgálta az adóhatósági eljárások jogszerűségét, valamint azt, hogy az adóhatóság megismételt eljárása a jogerős ítélet iránymutatásának megfelelt-e. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes az adómegállapításhoz való jog elévülésére a keresetindítási határidőn túl hivatkozott, így az tiltott keresetkiterjesztésnek minősül, valamint egyúttal vizsgálta az adóhatóság által alkalmazott adóeljárási jogszabály alkalmazásának helyességét is. Az ügy érdemét tekintve az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az ítéletben foglalt iránymutatás alapján az adóhatóságnak a megismételt eljárásban a felperes számlázási láncolattal kapcsolatos pozitív tudattartalmát kellett bizonyítania, a számlázási láncolat mesterséges és adókijátszásra irányuló jellegét megalapozottnak fogadta el. A jogerős ítélet rögzíti, hogy az adóhatóság a bírósági iránymutatásnak megfelelően széleskörű bizonyítás eredményeképpen, a büntetőeljárásban tett vallomások teljes egészének megvizsgálásával, a vallomások egymással és az egyéb bizonyítékokkal való összevetésével megalapozottan állapította meg felperesnek az adókijátszásban betöltött aktív szerepét, így ennek alapján az előzetesen felszámított áfa levonására felperes nem volt jogosult.

[7] A felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amely befogadásának jogszabályi alapjaként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) és b) pontját jelölte meg.

[8] Álláspontja szerint az adóhatóság és az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban túllépte a bírói ítéletben foglalt iránymutatás kereteit, mivel tanúl büntetőeljárásban tett tanúvallomásait annak ellenére vette figyelembe, hogy az új eljárást elrendelő ítélet szerint

azok a felperes pozitív tudattartalmának alátámasztására objektíve nem alkalmasak. A felperes előadta, hogy a bírói iránymutatás megismételt eljárásban történő túllépésével a jogerős ítélet a Kúria kialakult joggyakorlatával, így a BH 2022.8.219 számon közzétett döntésével ellentétes.

[9] *A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadásra – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.*

[10] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[11] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint: „A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége, ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[12] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontját jelölte meg a befogadás okául, amely azonban nem minősül önálló befogadási oknak. A Kúria egységes gyakorlata alapján a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja kizárólag a törvényben meghatározott alpontokkal együtt vizsgálható, a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérő fél köteles megjelölni, hogy melyik alapján állítja az ügy érdemére kiható jogszabálysértést [Kfv.V.35.037/2023/2]. A befogadási ok pontos megjelölése hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem volt érdemben vizsgálható.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti, a Kúria közzétett ítélkezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés esetében a rendkívüli perorvoslat iránti kérelemben állított jogszabálysértés felülvizsgálatára akkor kerülhet sor, ha a kérelmező a „Kúria által közzétett” eseti döntésre hivatkozik. A Bírósági Határozatok Gyűjteménye (BHGY) a <https://birosag.hu/birosagi-hatarozatok-gyujtemenye> webhelyen található.

[14] A Kúria számos döntésében kifejtette, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul [Kfv.V.35.085/2022/2.] A felperes felülvizsgálati kérelmében azt állította, hogy a jogerős ítélet a Kúria Kfv.V.35.057/2022/5. számon meghozott és BH 2022.8.219 számon közzétett határozatától jogkérdésben eltér, mivel a Kúria határozata kimondja, hogy „a megismételt eljárás nem teremt új ügyet, így a jogvitát a bíróság által meghatározott keretek között kell véglegesen lezárni”. A felperes felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg, hogy a jogerős ítélet melyik része tér el a hivatkozott kúriai döntéstől. Megállapítható, hogy a kiemelt elvi állásponttal ellentétes jogértelmezést az elsőfokú bíróság nem fejtett ki. A felperes a kérelmében – tartalmát tekintve - valójában nem a jogerős ítélet kúriai határozatától ellentétes jogértelmezésére vonatkozóan érvelt, hanem arra utalt, hogy a támadott adóhatósági határozatok ellentétesek a megismételt eljárásra adott bírói iránymutatással, és az elsőfokú bíróság ezt nem vette figyelembe. A Kúria rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság a közigazgatási perben éppen azt vizsgálta, hogy az alperes a jogvitát a korábbi ítéletben foglalt

iránymutatásban meghatározott keretek között zárta-e le, és megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az eljáró közigazgatási szerv döntését a korábbi ítéletben kijelöltek mentén értékelte. Annak eldöntése ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően bírálta-e el a keresettel támadott közigazgatási tevékenység jogszerűségét az érdemi felülvizsgálat, és nem a befogadhatóság vizsgálatának a tárgya, ezért azt a felülvizsgálati kérelem befogadásáról szóló határozat során figyelembe venni nem lehet.

[15] Az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékok mérlegelésével, a tényállás értékelésével kapcsolatos megállapításai ténykérdésnek és nem jogkérdésnek minősülnek. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban kizárólag jogkérdésben dönthet, bizonyítékokat nem mérlegelhet felül. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat értékelte, indokolási kötelezettségének eleget tett. A jogerős ítélet a joggyakorlat figyelembevételével, az abban kialakult jogértelmezési lehetőségek keretein belül értékelte a közigazgatási tevékenységet.

[16] A Kúria a jogerős ítélet vizsgálatát követően a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), ac) és ad) alpont szerinti befogadási okok alapján sem találta a felülvizsgálati kérelem befogadását szükségesnek.

[17] Mindezen indokok folytán nincs jogszabályi lehetőség a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására, ezért a Kúria annak befogadását a Kp. 118. § (1) – (2) bekezdései alkalmazásával megtagadta.

A döntés elvi tartalma

Felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadása, ha a fél nem jelölte meg, hogy a jogerős ítélet melyik része tér el az általa hivatkozott kúriai döntéstől.

Záró rész

[18] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[19] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[20] A végzés elleni perorvoslatot a Kp. 112. § (1)-(2) bekezdései és a 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. március 9.

Dr. Darák Péter s.k.
s.k. Dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett
előadó bíró

Dr. Demjén Péter s.k.
Dr. Stefancsik Márta s.k.
bíró
bíró

Kúria
V.Kfv.35.038/2023/2

5

A kiadmány hitelül:
tisztviselő